

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 594/2023
15.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 54/21 од 01.11.2022. године и Вишег суда у Чачку Кж1 20/23 од 19.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 54/21 од 01.11.2022. године и Вишег суда у Чачку Кж1 20/23 од 19.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 54/21 од 01.11.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 4. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати суду у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, обавезан је окривљени да на име судског паушала плати износ од 15.000,00 динара, као и суду на име трошкова кривичног поступка износ од 37.970,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 20/23 од 19.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Томовић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суд на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на записницима о испитивању сведока - оштећеног ББ, мал.оштећеног ВВ и сведока ГГ, сачињених пред Основним јавним тужиоцем у Горњем Милановцу дана 09.10.2020. и 12.03.2021. године, односно дана 19.02.2021. године, а који су прибављени супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, с обзиром да заменик јавног тужиоца није упутио позив окривљеном ради присуства овим доказним радњама, нити је постојало претходно одобрење судије за претходни поступак за предузимање ових доказних радњи. Поред изнетог, бранилац наводи и да је на главном претресу првостепени суд у доказном поступку прочитао исказе сведока – оштећених, односно исказ сведока, са записника који су сачињени пред јавним тужиоцем у Горњем Милановцу, на који начин су повређене одредбе члана 33. став 5. Устава Републике Србије, одредбе члана 84. став 1. ЗКП и члана 16. став 1. ЗКП.

По ставу Врховног суда, када су у питању искази сведока, иако стоје наводи да су исти, у претходном поступку, прибављени супротно члану 300. став 1. ЗКП, без присуства окривљеног и браниоца окривљеног, у току овог кривичног поступка су у присуству окривљеног и његовог браниоца, у свему у складу са правилима процесног права, у својству сведока на главном претресу у доказном поступку испитани сведок – оштећени ББ, мал.оштећени ВВ и сведок ГГ, којом приликом је окривљени имао могућност да сведоцима – оштећеним и сведоку ГГ поставља питања и ставља примедбе на њихов исказ, на који начин је окривљени искористио право на одбрану и контрадикторност поступка, те је пресуда заснована на оцени исказа сведока, као целине, који су законити докази. Супротни наводи браниоца, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, су, стога, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Томовић, захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен, јер се ради о условљеној, а не стварној и озбиљној претњи, која је потребна да би се радило о кривичном делу угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Ставом 2. истог члана је прописано да уколико је дело из става 1. овог члана учињено према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године.

Према стању у списима, окривљени АА правноснажном пресудом је оглашен кривим што је дана 27.07.2020. године, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, „угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот њему блиског лица, на тај начин што је најпре упао на улазна врата породичне куће оштећеног ББ, сам ушао у кућу, држећи секиру у руци, те питао оштећеног и његову мајку: “Где је ВВ, нека изађе да му одсечем главу, наје..ћу му се мајке“...истог позвао и питао „ Јел ту ВВ, доћи ћу да му одсечем главу“, што је изазвало озбиљан страх код оштећеног за сигурност његовог сина...“, дана 29.07.2020. године, у вечерњим часовима, ... способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, угрозио сигурност више лица претњом да ће напасти на живот тог и њему блиског лица, на тај начин што је позвао телефоном свог деду док су за суседним столом седели оштећени ББ и његов син мал.ВВ и рекао му “Сад ће ова двојица кући, изнеси пушку да их побијем“, а што је код оштећеног изазвало озбиљан страх“, дана 30.07.2020. године, у поподневним часовима... способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, „угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот тог лица, на тај начин што је на тераси кафане, док је држао грлић пивске флаше, коју је претходно разбио о шток врата кафане, рекао мал.ошт. ВВ „Шта ме гледаш, хоћеш да ти ископам око, ББ ће да ти носи панаију“, мислећи на оца малолетног оштећеног, што је код оштећеног изазвало озбиљан страх“.

У овако описаним радњама окривљеног, по налажењу Врховног суда, стичу се сва субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. став 1. и 4. КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови у побијаним пресудама. У изреци побијане пресуде, јасно је описана радња – директна, квалификована претња нападом на живот и тело неког лица или њему блиског лица, упућена оштећенима у сва три одвојена догађаја који чине једно продужено кривично дело, чиме је изазван осећај страха за живот и тело код оштећених, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости, у делу у коме се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић